

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8494/2024
08.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Станковић, адвокат из ..., против тужене Општине Житорађа, коју заступа Општински правобранилац, ради накнаде за фактичко заузеће, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1030/23 од 25.12.2023. године, у седници одржаној 08.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1030/23 од 25.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1030/23 од 25.12.2023. године,.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 4189/21 од 13.03.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужена пресецањем парцеле кп. бр. .. К.О. ... извршила заузеће и фактички експроприсала део непокретности тужиоца у површини од 13м² у следећим мерама и границама: са севера до пута кп. бр. ..., у дужини од 5.98м; са истока до кп. бр. .. у ширини од 2.49м; са југа у парцели тужиоца кп. бр. .. у дужини од 2.38м и 3.84м; са запада до кп. бр. .. у ширини од 1.89м, за потребе локалног пута Житорађа-Вољченце-Шарлинац. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за одузети део кп. бр. .. К.О. ... у површини од 13м², исплати износ од 4.030,00 динара са каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужена на основу фактичке експропријације стицалац права јавне својине на кп. бр. .. К.О. ... у површини од 13м², односно са уделом од 13/375 и овлашћен је тужени да изврши упис права јавне својине и да тужиоца на истом делу избрише из ЛН бр. .. К.О. ... код надлежне СКН, што је тужилац дужан да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.300,00 динара.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1030/23 од 25.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и преиначено је решење о трошковима

поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 128.800,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 21.800,00 динара, са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, у делу који се односи на трошкове поступка, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Тужена је ревизију изјавила против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његов главни захтев, па је ревизија недозвољена.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. у вези члана 28. став 1. и члана 420. став 6. ЗПП, јер је преиначена одлука о трошковима а не о главном захтеву странке.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**